

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2011. gada 30. novembra Direktīvas 2011/96/ES par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2014. gada 8. jūlija Direktīvu 2014/86/ES, 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu mātesuzņēmuma dalībvalsts noteiktu nodokļu pasākumu kā pamatlietā aplūkoto, ar kuru ir paredzēts iekasēt nodokli saistībā ar mātesuzņēmuma veikto dividenžu sadali, ja šī nodokļa bāzi veido sadalīto dividenžu summas, tostarp tās, kas nāk no šī uzņēmuma meitasuzņēmumiem nerezidentiem.

(¹) OV C 335, 12.9.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 23. novembrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itālija) – Emmea Srl, Commercial Hub Srl/Comune di Siracusa u.c.

(Lieta C-595/16)

(2017/C 239/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Pamatlietas puses

Prasītājas: Emmea Srl un Commercial Hub Srl

Atbildētāji: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale – agrāk Provincia di Siracusa un Camera di Commercio di Siracusa

Ar 2017. gada 27. aprīļa rīkojumu Tiesa (desmitā palāta) ir atzinusi, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia iesniegusi ar 2016. gada 20. oktobra rīkojumu, ir acīmredzami nepieņemams.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 1. februārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Wind Telecomunicazioni SpA

(Lieta C-54/17)

(2017/C 239/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atbildētāja: Wind Telecomunicazioni SpA

Prejudiciālie jautājumi (¹)

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK (²) 8. un 9. pants liedz interpretēt atbilstošās valsts normas, ar kurām direktīva transponēta – attiecīgi *Codice del consumo* [Patērētāju kodeksa] 24. un 25. pantu – tādējādi, ka ir jākvalificē kā “nesamērīga ietekme” un tātad kā “agresīva komercprakse”, kas var “būtiski” ietekmēt [ierobežot] vidusmēra patērētāja izvēles vai rīcības brīvību, tāda telefonsakaru operatora rīcība, ka viņš nesniedz informāciju par noteiktu telefona pakalpojumu (proti, automatisko atbildētāju pakalpojuma vai interneta pārlūkošanas pakalpojuma) priekšiestatīšanu uz SIM [kartēm], konkrēti apstākļos, kuros pašam telefonsakaru operatoram netiek pārņemta nekāda turpmāka un konkrēta faktiskā rīcība?